

Jip Verdellen en Vérie Thijssen. Het zijn nog geen namen die bij iedere Limburger een belletje zullen doen rinkelen. De namen van hun grootvaders – Ben Verdellen en Frans Boermans – wel. Nu treden de twee in de voetsporen van hun beroemde opa's. Ze spelen komende zomer naast de hoofdrolspelers mee in de musical *Het was Zondag in het Zuiden*. Hoog tijd om de twee eens voor te stellen.

MUSICAL

In de voetsporen van opa's Ben Verdellen en Frans Boermans

Jip Verdellen. FOTO BJORN FRINS

Jip Verdellen: 'Ik wilde altijd met opa op het podium zingen'

VENLO
DOOR TIM GEURTS

Dat Jip Verdellen een rol kreeg in de musical *Het was Zondag in het Zuiden* was bepaald niet vanzelfsprekend. Niet omdat ze een auditie verknalde of omdat ze niet voldoende talent heeft, maar simpelweg omdat ze op het moment van de audities niet in het land was. „Ik was op reis. Ik zat drie maanden in Costa Rica toen ik zag dat er audities gingen komen. Maar ik wilde zo graag meedoen. Dus ik heb meteen gevraagd of ik voor de eerste twee rondes niet een video mocht insturen.” Dat mocht en dus stond Verdellen op haar slaapkamer in Costa Rica twee liedjes te zingen die regisseur Servé Hermans en co moesten overtuigen.

Afleren

Dat lukte, en aangezien ze net op tijd terug was voor auditie drie kon ze die wel in levenden lijve meepikken. De uitkomst is inmiddels bekend. Jip Verdellen speelt mee in *Het was Zondag in het Zuiden*. De spektakelmusical waarin de muziek van Rowwen Hèze een belangrijke rol speelt. Toch is het niet haar eerste wapenfeit als actrice. Er was vorig jaar haar afstudeervoorstelling *Sally Bowles* (daarmee rondde ze de opleiding Muziektheater in Tilburg af), waarvoor niemand minder dan

Huib Stapel haar coachte. Ook stond de 22-jarige in 2022 al op de planken in het beroemde DeLaMar-theater vanwege een bijrol in de musical *Spring Awakening*. „Na een dag lang audities hoorde ik ineens bij de laatste zes meiden en kreeg ik de dag erna te horen dat ik erin zat. Dat was echt een heel toffe ervaring.”

Al had ze ook bij haar eerste grote productie geen last van zenuwen. „Ik word meestal pas zenuwachtig als ik weet dat er belangrijke mensen in de zaal zitten. Mensen uit het vak. Maar aan de andere kant, je ziet ze toch niet onder het spelen. Of familie me zenuwachtig maakt? Nee, als die komen kijken, sta ik juist te springen.” Een geluk voor Verdellen, want nu is er dus die musical over de watersnoodramp van 1993. Zo ongeveer in haar achtertuin (Verdellen is een Venlose, de musical speelt in De Doolhof in Tegelen). „Dat maakt het wel extra bijzonder. Ik vind het ook heel mooi dat die musicals hier in de provincie een beetje *upcoming* zijn. Vorig jaar had je natuurlijk *Dagboek van een Herdershond*, nu *Het was Zondag in het Zuiden*. (lachend) Op school in Tilburg werd het Limburgs je afgeleerd, dat blijkt helemaal niet

nodig. Dat vond ik ook zo mooi aan *Dagboek van een Herdershond*. Daar zaten ook veel Nederlandse acteurs in, maar toen Suzan Seegers zo'n grap in het Limburgs maakte, lag de hele zaal dubbel.”

Ben Verdellen

De watersnoodramp van 1993 maakte ze zelf vanzelfsprekend niet mee. Toch kan de 22-jarige Verdellen zich wel iets bij het onderwerp voorstellen, al is het maar omdat het twee jaar geleden weer bijna raak was. „Ik had nog nooit zoiets gezien. Je kunt het natuurlijk niet vergelijken met 1993, maar ik snapte daardoor wel een beetje wat er had kunnen gebeuren. Verder mag ik 1993 dan niet meegemaakt hebben, ik ken de verhalen natuurlijk wel. Mijn ouders hebben er wel over verteld.” En ongetwijfeld had ook opa nog wat verhalen in petto. Want de naam van Ben Verdellen kan natuurlijk niet achterwege blijven. „Opa is absoluut de reden dat ik al zo vroeg ben begonnen met zingen. Ik wilde altijd met hem op het podium staan. Het is gewoon heel erg fijn dat iemand je begrijpt en honderd procent steunt. Nu heeft mijn hele familie dat gedaan, maar het is heel mooi om zo'n passie met je opa te delen.”

Met opa gaat het ook weer wat beter. Vorig jaar kwam het nieuws naar buiten dat Ben Verdellen een hartstilstand had gehad en ook daarna kreeg hij nog wat tegenslagen te verwerken. Toch is Jip Verdellen er van overtuigd dat haar opa tijdens *Het was Zondag in het Zuiden* weer van de partij is. „Hij heeft altijd al mijn optredens gezien en hij is gelukkig weer fit genoeg om er de komende zomer bij te zijn.”

“

Opa is absoluut de reden dat ik al zo vroeg ben begonnen met zingen.

Jip Verdellen

Vérie Thijssen: 'De revue van mijn opa zong en danste ik helemaal mee'

Passiespelen betrokken bij 'Het was Zondag in het Zuiden'

De mensen van de Passiespelen in Tegelen worden ook betrokken bij de musical *Het was Zondag in het Zuiden* die van 19 juli tot en met 13 augustus in De Doolhof in Tegelen wordt opgevoerd. Dat laat producent Leon Thommasen van De Maaspoort weten. Zo kan de musical gebruikmaken van de expertise die er is bij de Passiespelen op het gebied van het spelen op een buitenlocatie voor een groot publiek. Daarnaast gaat een groot deel van de figuranten van de Passiespelen ook meespelen in *Het was Zondag in het Zuiden*. Jos Teeuwen, voorzitter van het bestuur van Passiespelen Tegelen noemt het 'een eer dat onze organisatie zowel voor als achter de schermen in actie mag komen.'

Maximaal dertig jaar. Dat stond er bij de oproep voor de audities van *Het was Zondag in het Zuiden* (een productie van Toneelgroep Maastricht en theater De Maaspoort). Het hield Vérie Thijssen - die de kaap van de dertig recent passeerde - bepaald niet tegen. „Ik heb in mijn werk een paar keer gehad dat er vanbinnen een vuur begon te branden. Dat ik dacht: dit moet ik doen. Dit was zo'n moment.” Al was de nodige creativiteit vereist. Tussen het moment dat ze hoorde dat ze door was naar ronde twee en de tweede auditie zat precies zeventien uur. Op een dag waarop ze ook al een optreden in het Kurhaus had staan. „Mijn moeder was zo lief om te zeggen: 'Ik rij wel.' Zodat ik op de terugweg in de auto de tekst nog kon leren.”

Familie

Ze vervolgt: „Kort door de bocht, maar soms krijg je een rol niet omdat je blauwe ogen hebt in plaats van bruine, daar kun je niks aan veranderen. Maar ik wilde er wel alles aan gedaan hebben.” Een methode die loonde, want Thijssen is er bij als op 19 juli *Het was Zondag in het Zuiden* aftrapt. Last van plankenkoorts zal ze niet hebben. Met Adem Theaterproducties trok ze het land door als vervanger van Suzan Seegers en in 2016 had ze de rol van hofdame Tessa in de musical *Soldaat van Oranje*. Toch dook ze desondanks maar weinig in Limburg op de laatste jaren. Enerzijds omdat ze in Amsterdam woonde (Thijssen woont sinds kort weer in Venlo), maar het heeft ook zeker te maken met haar opa en al die andere familieleden die de naam Boermans dragen. „Ik heb die kruiwagens nooit willen gebruiken. Toen ik in *Soldaat van Oranje* stond, zeiden mensen: 'Dat snap ik wel, dat heeft je oom (Theu Boermans red.) geregisseerd.' Nou, dus niet.”

En laat er geen misverstand over bestaan. Thijssen is wel degelijk trots op die beroemde Venlose familie. Opa Frans Boermans was zelfs de reden om het wereldje binnen te stappen. „De revue van mijn opa *Det Had Ge Gedruimp* zong en danste ik helemaal mee. Dat vond ik helemaal te gek. Ik luister de liedjes nu nog wel eens. Als kind heb je dat niet door, maar nu denk ik vaak: wat kon opa goed schrijven.” Toch kan ze zich maar weinig van haar opa herinneren. Hij stierf in 1999 toen Thijssen nog klein was. Vérie leerde het vak meer van haar moeder Lottje Boermans, met wie ze regelmatig op het podium stond.

Rowwen Hèze

Maar terug naar juli. Dan wacht *Het was Zondag in het Zuiden*. Waarin de muziek van Rowwen Hèze volop aan bod komt. Die haar doet denken aan haar vader. Want al jong gingen haar ouders scheiden en groeide ze op in twee verschillende gezinnen. Toch was het haar grote droom om richting Amsterdam te trekken en haar carrière daar te vervolgen. „Ik durfde dat mijn vader vroeger nooit te zeggen. Nog zo eentje die alleen maar wil zingen en dansen in de familie en zit daar toekomst in? Als klein meisje al naar de Balletacademie? Dan komt er nog een pleeggezin extra bij, dacht ik. Mijn gevoel zei dat mijn vader dat niet zo leuk zou vinden. Dus ik hield het maar op binnenhuisarchitecte. (lachend) Terwijl ik echt totaal niet kon rekenen. Maar bloed kruipt waar het niet gaan kan. De muziek van Rowwen Hèze doet me daarom vooral aan mijn vader denken. Pap haalde me vroeger altijd tussen de middag op van school en dan stond in de auto vaak de cd van Rowwen Hèze op. Die herinnering is de laatste tijd al regelmatig naar boven gekomen. Oh... en hij vindt het trouwens fantastisch wat ik nu doe.” En dus zal de familie Boermans ongetwijfeld in groten getale aanwezig zijn komende zomer. Als de opvolger van *Dagboek van een Herdershond* neerstrijkt in Tegelen. Een musical die Thijssen overigens nooit zag, al is ze daar tegenwoordig een stuk minder rouwig om dan een paar maanden

Vérie Thijssen. FOTO BJORN FRINS

geleden. „Ik wilde hem heel graag zien, maar ik moest in die periode zelf veel spelen. Dus ik wilde hem zeker gaan zien toen bekend werd dat hij dit jaar terug zou komen. Dat ging dus niet door (de kosten liepen te hoog op als gevolg van de stijgende prijzen, red.) en daar baalde ik wel van. Totdat daardoor ineens deze musical er voor in de plaats kwam. (weer die lach) Nu baal ik toch wat minder.”

“
Ik heb die kruiwagens nooit willen gebruiken.

Vérie Thijssen